

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 240/2021
14.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Дубравке Дамјановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Маријом Рибарић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 2. у вези члана 33. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Марка Тешића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18 од 13.11.2020. године и Вишег суда у Пироту Кв. бр. 177/20 од 04.12.2020. године, у седници већа одржаној дана 14.12.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Марка Тешића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18 од 13.11.2020. године и Вишег суда у Пироту Кв. бр. 177/20 од 04.12.2020. године у односу на повреду кривичног закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Решењем Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18 од 13.11.2020. године, првим ставом утврђено је да трошкови кривичног поступка окривљених АА и ББ за ангажовање браниоца у предмету Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18, а који падају на терет буџетских средстава овог суда, укупно износе 2.013.780,40 динара, док је другим ставом изреке наложено рачуноводству Вишег суда у Пироту да наведени новчани износ исплати браниоцу окривљених, адвокату Марку Тешићу, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Пироту Кв. бр. 177/20 од 04.12.2020. године делимично је уважена жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Марка Тешића и решење Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18 од 13.11.2020. године је преиначено у првом ставу изреке, тако што је утврђено да трошкови кривичног поступка окривљеног АА и ББ за ангажовање браниоца у предмету Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18, а који падају на терет буџетских средстава суда, укупно износе 2.022.780,40 динара. Другим ставом изреке овог решења, наложено је рачуноводству Вишег суда у Пироту да наведени новчани износ исплати браниоцу окривљених, адвокату Марку Тешићу, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених, адвокат Марко Тешић, због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине и списе предмета врати Вишем суду у Пироту на поновно одлучивање или да побијана решења преиначи и у целости усвоји захтев за накнаду трошкова кривичног поступка од 07.10.2020. године увећан за трошкове за састав жалбе и за састав захтева за заштиту законитости.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода изнетих у захтеву нашао следеће:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на указану повреду закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП, док је у преосталом делу захтев за заштиту законитости недозвољен.

Бранилац окривљених је у поднетом захтеву за заштиту законитости указао да иако је на решење Вишег суда у Пироту К. бр. 14/18 од 13.11.2020. године изјавио жалбу, која је делимично усвојена, у побијаном другостепеном решењу није му признат трошак за састав жалбе од 23.11.2020. године, који не треба да снесе окривљени с обзиром да су правноснажно ослобођени од оптужбе те трошкови за састав жалбе падају на терет буџетских средстава суда.

По налажењу Врховног касационог суда, неосновани су наводи браниоца окривљених да браниоцу припадају трошкови за састав жалбе на решење о трошковима у ситуацији када је жалба оцењена као делимично основана и побијано решење је преиначено тако што му је уместо 2.013,780,40 динара, другостепеним решењем признато на име трошкова кривичног поступка износ од 2.022.780,40 динара. Бранилац окривљеног је ове наводе већ истицано у жалби изјављеној против првостепеног решења, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на страни 6. пасус 1. образложења решења дао јасне и довољне разлоге које у свему прихвата Врховни касациони суд и на исте упућује сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

У преосталом делу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац је указао да је учињена повреда кривичног закона из члана 441. став 4. у вези члана 265. став 1. ЗКП у вези члана 9. и Тарифног броја 4. и 7. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, на тај начин што је браниоцу неоправдано одбијено да му се као трошак кривичног поступка обрачуна и радња преузимања решења о задржавању дана 21.12.2015. године услед погрешно утврђеног чињеничног стања по питању места где је обављено саслушање окривљеног АА јер суд погрешно наводи да је саслушање окривљеног било у просторијама МУП-а, док се из записника о саслушању окривљеног АА јасно утврђује да је исти саслушан у Вишем јавном тужилаштву. Поред тога

бранилац наводи да је у другостепеном решењу погрешно утврђено чињенично стање по питању поднесака сачињених 05.05.2016. године, 01.07.2016. године, 28.12.2016. године, 09.01.2017. године, 10.07.2017. године, 04.09.2017. године и 25.09.2017. године, где је браниоцу иако је бранио троје окривљених, призната награда у износу од 15.000,00 динара без увећавања за по 50% за другог и трећег окривљеног. Бранилац је указао да је побијаним решењима чињенично стање погрешно утврђено и у погледу накнаде трошкова превоза сопственим возилом, јер је погрешно утврђена цена горива која варира од продавца до продавца и од једног до другог продајног места.

Напред изнетим наводима бранилац окривљеног указује на чињеничне недостатке по питању начина обрачуна трошкова, полемиче са ставом суда у погледу износа трошкова на име превоза сопственим возилом и на име признатог увећања извесних поднесака на одбране три окривљена лица, те суштински указује на повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Бранилац је у поднетом захтеву за заштиту законитости такође указао да је у побијаним решењима браниоцу у погледу појединих поднесака признато увећање од 50% за заступање другог окривљеног, а у другом случају се такво увећање не признаје, што побијана решења по наводима одбране чини нејасним и контрадикторним. Такође, на контрадикторност бранилац је указао и у погледу погрешног третирања жалбе против решења о кажњавању као „осталог поднеска“, као и захтева за изузеће, где се окривљенима неосновано не признаје трошак за састав истих иако су жалба и захтев за изузеће образложени поднесци. Изнетим наводима бранилац указује да је побијаним решењима учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљених у овим деловима оценио као недозвољен.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. и 2. и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

**Записничар – саветник
Марија Рибарић, с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**